

[Wilhelm.]

sendere. Det havde nok været utænkeligt andet, end at det i alt væsentligt fundamentalt måtte være en systembevarende institution. Det gælder både dens nyhedsudsendelser, dens underholdningsudsendelser, dens kulturelle udsendelser, herunder dens såkaldt videnskabelige, dens børne- og ungdomsudsendelser osv., mens de ting, der vækker furor hos nogle af forslagsstillerne her, er de ganske få afvigelser fra dette generelle mønster af en fundamentalt systembevarende funktion for Danmarks radio.

Mere vil jeg ikke sige om det generelle i denne omgang. Det er muligt, vi senere får lejlighed til en mere almindelig debat om institutionen og dens vilkår: der er jo lagt andre forslag på bordet, siden disse i dag blev sat på dagsordenen.

Om det af hr. Lembourn m. fl. fremsatte forslag, nr. XIII, vil jeg sige, at vi naturligvis er imod denne åbning af mulighederne for at lave privat og kommerciel radio- og tv-spredning.

Det andet problem kan vi tage op til en mere nuanceret diskussion, dette, om man skulle have konkurrerende systemer, hvoraf ingen var private eller kommercielle, men havde uafhængige ledelser. Det er ikke så enkelt, at jeg vil finde det rimeligt med få ord her at gå ind i debatten om det, men det er i hvert fald en fundamentalt anden diskussion end den, der er lagt op til med de fire partiers forslag om adgang til privat radio- og tv-spredning, som vi må afvise komplet.

Jeg vil føje én bemærkning til det, hr. Poul Dam fra SF sagde herom. Jeg tror nok, det var lidt for flot og lidt for smart, som det så tit er, at komme med disse sammenligninger med den ene folkekirke og den ene folkeskole. Jeg tror ikke, der skal megen fantasi til at forestille sig, hvad forslagsstillerne vil svare på det, nemlig at man har mulighederne for frikirkerne og for friskolerne, og det er lige præcis det samme, man ønsker sig inden for radio- og tv-spredningen. Det var for nemt, det var for lang en ende at give forslagsstillerne, og det er, hvad man roder sig ud i, når man i virkeligheden ikke har nogen ordentlig gennemtænkt og principel holdning til det, man taler om her.

Det andet forslag, nr. XVII af hr. Pouls-

gaard og hr. Voigt, vender vi os også imod. Vi ved da nok, at en radiolicens, med den spredning, som disse medier har i dag, stort set fungerer som en punktskat, og vi er i mange andre henseender modstandere af disse punktskatter, som jo er områder, hvor man uden hensyn til indkomstforhold, uden hensyn til disse spredninger, der er i folks øvrige økonomiske formåen, lægger skatter af lige stor styrke på alle mulige forskellige indkomstkategorier. Det er et dårligt princip, og selv om vi ikke har de store illusioner om den totale progression i vores indkomstbeskatning, ville det dog nok være rimelige-

Men med den hensigt, der er her, og med de tilstande, der råder, kan man ikke se bort fra, at det, det egentlig drejer sig om, selvfølgelig er, at det vil være lettere at lave en kraftig beskæring af Danmarks radios budgetter. Det har vi ikke noget umiddelbart ønske om trods den vurdering, jeg har fremsat af Danmarks radios virksomhed i almindelighed. Vi har ikke noget ønske om, at det skulle være så let for disse partier at lave en mere radikal beskæring af budgetterne for Danmarks radio end den, man allerede laver via de lofter, man lægger over licensstørrelserne.

Dertil kommer, at det jo er meget åbenbart og åbenlyst stillet op, hvad hensigten er med denne, er det en 5 års aftrapningsperiode, man har lavet, hvor det klart fremgår, at man lynhurtigt skal erstatte hele indtægtsområdet af reklamerfinansiering. Det er vi altså modstandere af.

Om de temmelig hårrejsende synspunkter, der er nævnt i bemærkningerne, og som fru Hanne Reintoft har været inde på, vil jeg kun sige dette, at forslagsstillerne og ordføreren for forslagsstillerne ganske vist har dækket sig ind — hvad fru Hanne Reintoft ikke havde set eller i hvert fald ikke gjorde opmærksom på — ved, at alle disse bemærkninger er citater, man har taget fra andre mennesker. Men hvis det skulle føre til noget som helst svar i retning af, at man derved har lagt en afstand, vil jeg da godt på forhånd sige, at den går ikke. Man har gjort disse synspunkter til sine. Jeg synes i og for sig også, det er værd at få noteret, hvor disse citater er taget fra, nemlig fra retsforbundets blad, og jo altså er meget i tråd med den politik, som retsforbundets